

LESVOSNEWS
www.lesvosnews.net

Τρί, 18/07/2017 - 14:46

["Μετανάστες στη Λέσβο πριν από 19 εκατομμύρια χρόνια" στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβο](#)

[Μετά τις διαμαρτυρίες... ανακοίνωσαν επο](#)

[\(/sites/default/files/kfinder/images/mpasis.jpg\)](#)

ΛΕΣΒΟΣ News	Πολιτική	Κοινωνία	Οικονομία	Αθλητικά	Πολιτισμός	Αστυνομικό Ρεπορτάζ	Εκπαίδευση	Εργασία
Αγροτικά - Αλιεία	Περιβάλλον	Τουρισμός	Υγεία	Ναυτιλιακά - Μεταφορές		Βιβλίο (/articles/news-	Μουσείο Σίγρι - Γεωπάρκο	

Μαρτυρία: Φρίκη και βία στη Μόρια... μόνο φρίκη και βία !

Κυριακή, 25/10/2015 | [Κοινωνία](#)

Το κείμενο είναι της Merel Graene, αλληλέγγυα στους πρόσφυγες στο νησί της Λέσβου:

"Ημέρα 8η- Λέσβος

ακριβώς τη στιγμή που νόμιζα ότι η κατάσταση δεν θα μπορούσε να γίνει χειρότερη σε σύγκριση με αυτά που είχαμε ήδη βιώσει, με κάποιον τρόπο, χθες το βράδυ, έγινε ακόμη χειρότερη. Αφού είχα δημοσιεύσει, το προηγούμενο βράδυ, μια κλήση έκτακτης ανάγκης στο γκρουπ των εθελοντών στο facebook, ξύπνησα και βρήκα εκατοντάδες μηνύματα και σχόλια ανθρώπων που ήθελαν να βοηθήσουν. Έπρεπε να αγνοήσω πολλά από αυτά, γιατί δεν μπορώ να τα συντονίσω όλα μόνη μου, και να αναζητήσω κάποιες οργανώσεις που είναι ήδη εγκατεστημένες και μπορούν άμεσα να συγκρατήσουν την γη που χάνεται κάτω απ' τα πόδια μας με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Η καλύτερη βοήθεια ήρθε από την Calaid, η οποία έστειλε αμέσως με αεροπλάνο έναν γιατρό, προκειμένου αυτός να αξιολογήσει την κατάσταση την επόμενη μέρα. Επίσης, έστειλαν και ένα φορτηγό γεμάτο από πράγματα, που μοιράστηκαν στο στρατόπεδο ΠΙΚΠΑ το πρωί (το φορτηγό περιελάμβανε μεγάλες σκηνές, ρούχα και άλλα πράγματα). Αποφασίσαμε να στήσουμε μια μεγάλη σκηνή στην Μόρια, φτιάχνοντας έτσι ένα σημείο διανομής, απ' όπου οι άνθρωποι θα μπορούν να παίρνουν τα πράγματα που χρειάζονται. Γεμίσαμε το βαν του Nathan με διάφορα πράγματα και σκηνές. Γεμάτοι

ελπίδα, πήγαμε στην Μόρια για να συγκεντρώσουμε όλους τους εθελοντές και να στήσουμε την σκηνή. Μόλις φτάσαμε στην Μόρια, παρατήρησα ένα δεκαπεντάχρονο αγοράκι απ' το Αφγανιστάν, που στεκόταν μόνο του και φαινόταν τόσο χαμένο και τόσο βρεγμένο και κρυωμένο μέσα στο κόκκινο μπουφάν του. Το ακάλυπτα και γράπωσε τους ώμους μου «είσαι η αδερφή μου!» είπε χαμογελώντας πλατιά. Στήσαμε την σκηνή μέσα στην βροχή και τη λάσπη, κοντά στις οικογένειες που περίμεναν στην ουρά.

Η κατάσταση, εν τω μεταξύ, είχε γίνει τόσο απελπιστική για τους ανθρώπους, που μαζεύονταν γύρω μας σαν σμήνος και μας ζητούσαν βοήθεια (βοήθεια που δεν μπορούμε να τους δώσουμε). Είμαστε οι μόνοι εθελοντές εδώ, οπότε ελπίζουν να τους δώσουμε εμείς απαντήσεις και

βοήθεια και το ότι δεν είμαστε σε θέση να κάνουμε τίποτα μου σκίζει μόνιμα την καρδιά όλο και περισσότερο κάθε μέρα. Μια γυναίκα σε κατάσταση υστερίας με αρπάζει απ' το χέρι και με τραβάει στην σκηνή της, ανοίγει την σκηνή και κοιτάζω μέσα, στο έδαφος βρίσκονται 5 μικρά παιδιά που κλαίνε γοερά, το ένα παιδί δεν φοράει καθόλου ρούχα και είναι τυλιγμένο σε μια κουβέρτα που 'χει μουλιάσει όχι μόνο από την βροχή, αλλά και από τα ούρα του. Τα ρούχα βρίσκονταν πακεταρισμένα στον πάτο του βαν, οπότε δεν μπορούσαμε να τα βγάλουμε ακόμη, έπρεπε να γίνει βήμα- βήμα. Επίσης, ο πατέρας αγνοείται, ο Απνε παίρνει την γυναίκα για να δει αν μπορεί να κάνει κάποια ανακοίνωση γι' αυτόν στο μεγάφωνο. Μένω με τα παιδιά, που είναι απαρηγόρητα. Όταν η μητέρα επιστρέφει, το ζήτημα δεν έχει λυθεί ούτε στο ελάχιστο, αλλά όντας ανίκανοι να κάνουμε οτιδήποτε άλλο, έπρεπε να συνεχίσουμε το στήσιμο της σκηνής, που ήταν εξίσου σημαντικό. Όταν τελειώσαμε με αυτό, ήρθαν δυο άτομα από το προσωπικό της UNHCR να μας ζητήσουν βοήθεια (έχω δει μόνο δυο άτομα από την UNHCR- αυτά τα δυο άτομα είναι εκπληκτικά και κάνουν ό, τι μπορούν μόνο τους), αλλά πού στο διάολο είναι τα λεφτά;

Μας ζητούν να τους βοηθήσουμε να καθαρίσουμε τα σκουπίδια από κάποια καταφύγια κάτω στον δρόμο που θα έπρεπε να έχουν την δυνατότητα να φιλοξενήσουν 50 οικογένειες. Πήγαμε να τους βοηθήσουμε, αλλά την στιγμή που προσπαθείς να κάνεις ένα πράγμα αποπροσανατολίζεσαι και γεμίζει το μυαλό σου από την φρίκη γύρω σου και τους ανθρώπους που σου ζητάνε βοήθεια. Το αγόρι με το κόκκινο μπουφάν από το Αφγανιστάν μου λέει ότι δεν ξέρει πού βρίσκεται η οικογένειά του και ότι η αστυνομία δεν θα το αφήσει να περάσει, οπότε του φέρνω ένα κομμάτι χαρτί να γράφει το όνομά του. Την στιγμή που βγάζω το χαρτί από την τσέπη μου, το χαρτί έχει βραχεί και καταστραφεί ήδη. Βρίσκουμε κάτι πλαστικό και γράφει το όνομά του εκεί. Δεν ήρθαν στο σημείο συνάντησης. Για τις επόμενες ώρες, μου φέρνει επείγοντα περιστατικά. **Για πολλές ώρες μιλάμε με την αστυνομία για να αφήσει να περάσουν τα άρρωστα μωρά, οι λιπόθυμες γυναίκες, αυτοί που έχουν τραυματισμένα πόδια. Κάποιες φορές μας αφήνουν να μπούμε, κάποιες άλλες όχι. Τόσοι πολλοί άνθρωποι χρειάζονται την βοήθειά μου, αλλά τις περισσότερες φορές δεν μιλούν καθόλου αγγλικά, οπότε δεν ξέρω καλά- καλά τι χρειάζονται.**

Ένα κοριτσάκι, όχι μεγαλύτερο από 8 χρονών, πέφτει στα γόνατα μπροστά μου και ενώνει τα χέρια της και σε κατάσταση υστερίας λέει «σε παρακαλώ, βοήθεια, σε παρακαλώ, βοήθεια», δεν καταλαβαίνω τι συμβαίνει, περισσότερο φαίνεται να χρειάζεται ζέστη, στεγνά ρούχα, καταφύγιο, φαγητό. Με πονάει τόσο πολύ, την σηκώνω και εκείνη πέφτει ξανά στα γόνατα, μέσα στην λάσπη. Μια λιπόθυμη γυναίκα σέρνεται, μωρά βρέχονται μέσα στις κουβέρτες τους.

Αυτές είναι οι σκηνές που συμβαίνουν μπροστά στα μάτια μου, σαν μια ταινία τρόμου που δεν μπορώ να κλείσω.

Η βροχή είναι τρομερά χειμαρρώδης και δεν έχει σταματήσει εδώ και τρεις μέρες. Όλοι οι άνθρωποι είναι βρεγμένοι μέχρι το κόκκαλο, όλα τους τα ρούχα είναι βρεγμένα, τα παπούτσια τους κολλάνε μέσα στο ποτάμι της λάσπης που φτάνει μέχρι τα γόνατα. Μέσα στις πύλες βοηθάμε τις οικογένειες που είναι έτοιμες να καταγραφούν, όλοι τρέμουν από τα ρίγη και πολύ περισσότερο, όλοι έχουν ανάγκη από ιατρική παρακολούθηση. Η γυναίκα από την UNHCR με τραβάει, «είναι σχεδόν έτοιμη να ανοίξουν στις πύλες για το επόμενο γκρουπ».

Ρίχνω μια ματιά στην πύλη και βλέπω τους στριμωγμένους ανθρώπους να την πιέζουν, ακούγονται κλάματα και ουρλιαχτά: ξέρω ήδη τι ακριβώς πρόκειται να συμβεί όταν ανοίξουμε την πύλη. Τα ΜΑΤ μετακινούν τις βίδες και την ανοίγουν. Ορδές ανθρώπων πέφτουν επάνω της, κάνουμε χειρονομίες προσπαθώντας να τους πούμε να περπατήσουν αργά αλλά αυτό δεν έχει καμία χρησιμότητα, η γυναίκα απ' την UNHCR με τραβάει στην άκρη, ώστε να σταθώ μερικά βήματα πιο μακριά από το πλήθος. Αλλά ό, τι συνέβη στα επόμενα δευτερόλεπτα, το ξέραμε ήδη ότι θα συμβεί: **άνθρωποι ποδοπατιούνται, σπινθίζονται ο ένας πάνω στον άλλον καθώς προσπαθούν όλοι να σπρωχτούν για να μπουν μέσα.** Η γυναίκα με τραβάει απ' το χέρι, «πρέπει να τραβήξουμε τα μωρά!», πηγαίνουμε εκεί και με όλη μου την δύναμη τραβάω τους ανθρώπους που έχουν κολλήσει στον πάτο, δεν έχει κανένα νόημα, βλέπω ένα παιδί και τραβάω τα χέρια του. **Αμέσως μετά, μια περιεργη μυρωδιά και μια γνωστή αίσθηση: δακρυγόνο. Καίει τα μάτια μου, τον λαιμό μου, το πρόσωπό μου, άνθρωποι ουρλιάζουν και τρέχουν μακριά από τα αέρια. Πρέπει να φύγω από το παιδί και να τρέξω και γω, είναι αναπόφευκτο. Τρέχουμε πίσω από το λεωφορείο, το αγοράκι με το κόκκινο μπουφάν με περιμένει, «αδερφούλα μου!» φωνάζει, πάνε το χέρι μου και τρέχουμε μαζί μακριά απ' τα δακρυγόνα. Σταματάμε, σκύβω και φτύνω.** Ένα μικρό κορίτσι έρχεται προς το μέρος μου και κλαίει, την σηκώνω και καθόμαστε σε έναν φράχτη στην γωνία. Η οικογένειά της μαζεύεται γύρω μας, αγκαλιάζω το κορίτσι σφιχτά, χαιδεύω το πρόσωπό της και όλοι μαζί κλαίμε για την βαθιά δυστυχία που είναι τόσο περιττή. Μετά από 15 λεπτά, ξέρω ότι πρέπει να γυρίσω και να βοηθήσω. Τους αφήνω πίσω μου.

Μέσα επικρατεί το απόλυτο χάος, πολλές οικογένειες έχουν χωριστεί. Οι ορδές των ανθρώπων που τα κατάφεραν να μπουν μέσα, προσπαθούν να προστατευτούν κάτω από τα αδιάβροχα τους, η αστυνομική βία τους περικυκλώνει, οι αστυνομικοί φωνάζουν και χρησιμοποιούν τα γκλοπ τους. **Κάποιοι αστυνομικοί θέλουν να βοηθήσουν, κάποιοι άλλοι είναι πραγματικοί ναζί. Τόσα πολλά παιδιά χωρίστηκαν από τις οικογένειές τους, οι μηάδες τους βρίσκονται ακόμη από την άλλη πλευρά. Προσπαθούμε να ενώσουμε αυτές τις οικογένειες μιλώντας με την αστυνομία, «τι άνθρωποι είναι αυτοί που αφήνουν τα παιδιά τους μόνα τους; Αυτοί δεν είναι άνθρωποι», μου λέει ένας από αυτούς, ενώ στεκόμαστε επάνω από ένα μωρό, το οποίο είναι εντελώς μόνο του. Τι άνθρωποι είναι αυτοί που πετούν δακρυγόνα σε παιδιά;**

Την υπόλοιπη νύχτα, προσπαθήσαμε να ντύσουμε με ρούχα από το βαν τα βρεγμένα μωρά που έρχονταν μέσα. Δεν έχω ξαναδεί τέτοια χέρια και πόδια, εντελώς ασπρισμένα και μαραμένα. Και ξανά, δεν τους κάνει τίποτα και δεν υπάρχουν ζακέτες/ μπουφάν ή παπούτσια. Αλλά προσπαθούμε για το καλύτερο. Έχω συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορείς να κάνεις τίποτα άλλο, παρ' να κάνεις την κατάσταση που βιώνει ένα άτομο λίγο καλύτερη, για ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Μόνον ο θεός ξέρει πόσα άλλα πράγματα θα αναγκαστούν να υπομείνουν. Νοιώθω πολύ θυμωμένη επίσης, πόσο εκτός ελέγχου είναι η κατάσταση όταν έχεις εθελοντές που είναι εντελώς άπειροι ή εξασκούνται και δουλεύουν στην UNHCR για να προσπαθήσουν να παλέψουν με την γαμημένη καταιγίδα: Με βαριά καρδιά τους φωνάζουμε το βράδυ, καλούμε κάποια ασθενοφόρα της τελευταίας στιγμής για τους άρρωστους ανθρώπους: τα γραφεία των γιατρών κλείνουν στις 12, οπότε μετά από αυτήν την ώρα δεν υπάρχει καμία βοήθεια για κανέναν. Ένας τύπος πηδάει στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου και ζητάει έναν γιατρό, το πόδι του πονάει. **Οδηγούμε μέχρι το Καρά Τεπέ, το στρατόπεδο κάτω στο δρόμο, όπου βρίσκονται οι Σύριοι, για να δούμε αν υπάρχουν γιατροί εκεί. Αρνητική απάντηση. Ο πόνος του δεν είναι αρκετός για τα επείγοντα στο νοσοκομείο, ανησυχούμε ότι αν τον πάμε εκεί, απλώς θα τον διώξουν και δεν θα μπορεί να γυρίσει πίσω, επειδή δεν έχει καταγραφεί ακόμη, οπότε δεν θα μπορεί να πάρει ταξί. Ο τύπος απ' την UNHCR του δίνει δυο κουβέρτες, του δίνουμε παυσίπονα και τον γυρίζουμε πίσω στην Μόρια. Με βαριά καρδιά, τον κοιτάζω να περπατάει πίσω, μέσα στην βροχή.**

Γύρισα στο σπίτι και βρήκα εκατοντάδες μηνύματα στο ipad και στο κινητό μου, μπορούσα να απαντήσω μόνον στα πιο επείγοντα. Αλλά, αγαπητέ/ή μου αναγνώστη/τρια, σε ευχαριστώ για το ενδιαφέρον σου, και ανεξάρτητα από το πόσο λίγο κοιμάμαι, θα συνεχίσω να γράφω και ξέρω ότι μπορώ να σου έχω εμπιστοσύνη ότι θα με βοηθήσεις να διαδώσουμε την αλήθεια: ότι το ευρωπαϊκό ολοκαύτωμα του 21ου αιώμα συμβαίνει ξανά. Το μόνο πράγμα, για το οποίο μπορώ να είμαι ευγνώμων μέσα σε όλη αυτή την κατάσταση, είναι ότι -υποτίθεται πως- θα σταματήσει να βρέχει σήμερα το απόγευμα.

Σας ευχαριστώ για την υποστήριξη και τις δωρεές σας, με τις οποίες έχω αγοράσει τόσες σκηνές όσες και τα χρήματα που το ATM με αφήνει να σηκώνω κάθε μέρα. Τουλάχιστον κάποιες οικογένειες μπορούν να κοιμούνται στα στεγνά, χάρη στη γενναιοδωρία σας. Δεν έχει φωτογραφίες σήμερα, γιατί η μηχανή μου μουλάει από την βροχή, αλλά, παρ' το γεγονός αυτό, νομίζω ότι φωτογράφησα μια πολύ ζωντανή εικόνα με όλα όσα έγραφα παραπάνω.

Αγάπη, ειρήνη και ελπίδα ότι ο ήλιος θα βγει ξανά». Το κείμενο είναι της Merel Graeve, αλληλέγγυα στους πρόσφυγες στο νησί της Λέσβου"

***Η αρχική ανάρτηση έγινε στο προσωπικό προφίλ της Merel.** (<https://www.facebook.com/merel.graeve/posts/10154407156273747?pnref=story>)

Μετάφραση-Επιμέλεια για το kollekt: Αναστασία Kid (<http://kollektnews.org/2015/10/24/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CF%84%CF%85%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%B1%CF%80%CF%8C-%CE%BB%CE%AD%CF%83%CE%B2%CE%BF-%CE%BE%CF%8D%CE%BB%CE%BF-%CE%B4%CE%B1%CE%BA%CF%81%CF%85%CE%B3%CF%8C%CE%BD%CE%B1-%CF%84%CF%81/>)

1.7K

Like

googleplus

4 Comments

Sort by **Newest**

Add a comment...

Adamantoula Simitsi · ΝΟΣΟΚΟΜΑ at ΝΟΣΗΛΕΥΤΡΙΑ

συγχαρητηρια στην κοπελα αυτη.Ολοι ας βοηθησουμε ας βοηθησουν ολοι οσοι μπορουν γι αυτους τους ανθρωπους.Κ ευχομαι ειλικρινα να μην ζησουμε ουτε για δειγμα απο την δυστηχια αυτων των ανθρωπων.Ας ενωθουμε ολοι μαζί κ ας ακουσουν τα μεγαλα κεφαλια της πολιτικης κ ας πραξουν εγκαιρα.

Like · Reply · Oct 26, 2015 10:23am

Vasilis Vasilis · Θεσσαλονίκη

το πράγμα θα χειροτερέψει με αυτοσχέδιες μεθόδους κι όσο θα χειροτερεύει κι ο καιρός. Εντωμεταξύ το λιμενικό πνίγει κόσμο στη θάλασσα. Πρέπει να μαζευτούν όλα τα θύματα της κυβερνητικής αναληθσίας, πρόσφυγες κι εθελοντές, και να κάνουν διαμαρτυρίες στην πόλη να ακουστούν. Είναι πολλοί οι πνιγμένοι: έξω frontex και λιμενικό, να πέσει χτες ο φράχτης του Έβρου, δωρεάν μεταφορά προσφύγων από τα τουρκικά παράλια ως την ηπειρωτική χώρα. Μέχρι και να πολιορκήσουν τα αστυνομικά τμήματα για να διώξουν τα ΜΑΤ. μια μικρή εξέγερση για να λύσουν κάποια προβλήματα χωρίς να περιμένουν από το κράτος. κι αυτά εθελοντισμός είναι. αλλά ποιος θα το κάνει δεν ξέρω. Φρίκη. αυτό το μέλλον μας επιφυλλάσουν.

Like · Reply · Oct 26, 2015 12:22am

Kiki Manabi Kaliki · Works at Anthokipos-Ανθόκηπος (flowershop-ανθοπωλείο)

σας παρακαλω ενημερωστε μας..σε ποιο μερος του νησιου υπαρχει περισσοτερο αναγκη απο ρουχισμο..και εαν υπαρχουν αρκετοι εθελοντες ωστε τα ρουχα να μην πανε κακην κακως..το εζησα στην πλατεια βικτωριας προσφατα.....ειλικρινα υπαρχει αρκετος κοσμος..μεμονομενα...οχι οργανωσεις...που θελουν να βοηθησουν..απο καρδιας.....γραψτε κατι σας παρακαλω..

Like · Reply · 1 · Oct 25, 2015 4:35pm

Baso Theodorou

Πως γινεται στην Μορια οι εθελοντες να ειναι ελαχιστοι και στον Μολυβο να υπαρχουν ορδες απο αυτους.

Like · Reply · Oct 25, 2015 10:03am

Facebook Comments Plugin

17/07/17 - 17:18

[Διακοπή υδροδότησης σε 4 περιοχές](#) ([/articles/news-categories/koinonia/diakopi-ydrodotisis-se-4-periohes](#))

Η ΔΕΥΑΛ σας ενημερώνει ότι τη Δευτέρα 17/07/2017 από ώρα 22:00 μμ έως την Τρίτη 18/07/2017 ώρα 07:00 πμ θα γίνει διακοπή υδροδότησης στις περιοχές των Αλυφαντών, Αγίου Νεκταρίου, Λακέρδας και στο Γαϊδαρανήφορο λόγω ελέγχου του δικτύου.

...

[/articles/news-categories/koinonia/diakopi-ydrodotisis-se-4-periohes](#)

ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
5:00-10:00μμ
στο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΟΥΤΡΩΝ

17/07/17 - 16:58

[Εθελοντική Αιμοδοσία στα Λουτρά](#) ([/articles/news-categories/koinonia/ethelontiki-aimodosia-sta-loytra](#))

• ΔΩΣΤΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017, 5.00 – 10.00 ΜΜ. ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΟΥΤΡΩΝ

...

[/articles/news-categories/koinonia/ethelontiki-aimodosia-sta-loytra](#)

16/07/17 - 21:31

[Κι όμως συμβαίνει και αυτό: κλοπές στη σεισμόπληκτη Βρίσα](#) ([/articles/news-categories/koinonia/ki-omos-svmvainei-kai-ayto-klopes-sti-seismoplikti-vrisa](#))

Τα πρώτα κρούσματα κλοπών άρχισαν να εμφανίζονται στη Βρίσα και όλα δείχνουν ότι η αστυνόμευση ατόνησε.

Στο ιστολόγιο "["Κάτω από τον Πλάτανο"](#)" (<http://vatera.gr/platanos?p=17877>) διαβάζουμε:

[/articles/news-categories/koinonia/ki-omos-svmvainei-kai-ayto-klopes-sti-seismoplikti-vrisa](#)

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

[\(/articles/news-categories/oikonomia/xekinisan-oi-therines-ekptoseis\)](http://articles/news-categories/oikonomia/xekinisan-oi-therines-ekptoseis)

Copyright © 2010-2017 Lesvosnews.net

Ταυτότητα | Όροι

Σ;